

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 14. april 2010 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Ole Græsbøll Olesen, Karsten Bo Knudsen og Anne Tambour (kst.)).

11. afd. a.s. nr. B-1087-09:

Fagligt Fælles Forbund som mandatar for

Lidia Winclaw

Joanna Jaroszenko

Danuta Skrzypczak

Ewelina Mormol

(for alle appellanter advokat Jesper Schäfer Munk)

mod

Komdis A/S

(advokat Per Rosenberg Andersen)

Frederiksberg Rets dom af 27. marts 2009 (BS J-1154/2007) er anket af Fagligt Fælles Forbund som mandatar for Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko, Danuta Skrzypczak og Ewelina Mormol med principal påstand om, at indstævnte tilpligtes at betale 11.061,78 kr. til Lidia Winclaw med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker, 16.580,08 kr. til Joanna Jaroszenko med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker, 17.779,16 kr. til Danuta Skrzypczak med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker og 10.567,88 kr. til Ewelina Mormol med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Subsidiært har appellanterne nedlagt påstand om, at indstævnte skal anerkende, at de, som alle er østarbejdere, har ret til at blive aflønnet som øvrige arbejdstagere efter den gældende overenskomst.

Indstævnte, Komdis A/S, har principalt påstået afvisning, subsidiært stadfæstelse og mere subsidiært betaling af et beløb mindre end det påstævnte efter rettens skøn.

Indstævnte har nedlagt følgende selvstændige påstand: Principalt at sagsomkostningerne som fastsat ved Retten på Frederiksbergs dom af 27. marts 2009 skal forhøjes til 250.000 kr. med tillæg af moms, subsidiært til et beløb større end det af byretten fastsatte.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet forklaringer af Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko, Danuta Skrzypczak, Carsten Britze, Henrik Forchhammer, Michal Domegala, Andrej Sokalski og Ina Bossen Kaczorowski.

Lidia Winclaw har forklaret blandt andet, at hun kom til Danmark den 17. september 2006 med en del andre, herunder Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak, idet hendes finansielle situation i Polen gjorde det nødvendigt at søge arbejde i udlandet. Hun havde erfaret om mulighederne for at søge arbejde i Danmark i kirken, på arbejdsformidlingen og via jobopslag. Hun fik her at vide, at de skulle arbejde på danske vilkår, herunder om arbejdstid. Hun deltog i et møde, hvor forskellige danske virksomheder deltog, men hun ved ikke hvilke.

Ankomsten til Danmark var kaotisk, idet der ikke var plads til at indlogere alle de ankomne. Hun deltog i et møde i Vipperød om arbejde i Danmark. Hun var indforstået med ansættelsesbevisets angivelse af arbejdstid på 30-37 timer om ugen, idet det var, hvad de øvrige polakker også skulle arbejde.

Der var ikke arbejde nok til 30 timer om ugen til hende hos indstævnte. Hun mødte på arbejde 6 dage om ugen i hele perioden. Hvis der ikke var arbejde til alle, opholdt de, der ikke fik uddelt et distrikt, sig i kantinen i stedet for. Det har hun selv været ude for i visse tilfælde, og selv om hun bad om at få noget arbejde at udføre, blev der sagt, at der ikke var noget. Hun har talt med Andrej Sokalski, som var den person, der udleverede aviser til omdelerne. Hvis der ikke var aviser at uddele, henviste han til at rette henvendelse på

kontoret. Sammen med Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak klagede de over, at der ikke var arbejde nok at udføre, men de fik bare at vide, at de ville få arbejde, når der var noget.

Joanna Jaroszenko har forklaret blandt andet, at hun tog til Danmark for at få arbejde, og at hun ankom sammen med Lidia Winclaw og Danuta Skrzypczak. Hun havde samme forståelse af reglerne om arbejde i Danmark, som Lidia Winclaw netop har forklaret om.

Da hun så ansættelsesbevisets angivelse af den ugentlige arbejdstid til 30-37 timer, var hun meget tilfreds. Det er dog aldrig lykkedes hende at få en sådan ugentlig arbejdstid – også selv om hun bad om i det mindste at få 30 timers arbejde om ugen. Hun mødte på arbejde 6 dage om ugen fra mandag til lørdag. Nogle gange udførte hun også arbejde om søndagen. Når indstævnte ikke havde tilstrækkeligt arbejde til hende, sad hun blot og ventede.

Der var mange dage, hvor der slet ikke var noget arbejde til hende. Hun mener ikke at have undladt at udføre arbejde, som arbejdslederen Andrej Sokalski bad hende om at udføre. Sammen med mange andre henvendte hun sig på kontoret og bad om mere arbejde, men de fik blot at vide, at der ikke var mere arbejde. De blev blot bedt om at være tålmodige. Hun kan ikke huske, om man også klagede over lønnen.

Danuta Skrzypczak har forklaret blandt andet, at hun tog til Danmark sammen med Lidia Winclaw og Joanna Jaroszenko for at få arbejde. Hun havde fået oplyst, at arbejde i Danmark var vellønnet og med lav skatteprocent. I ansættelsesbeviset stod, at den ugentlige arbejdstid var 30-37 timer, men en sådan arbejdstid opnåede hun ikke – heller ikke selv om hun mødte på arbejde, som hun skulle, 6 dage om ugen i hele perioden. Ofte fik hun ingen distrikter eller kun få distrikter at omdele i trods fremmødet.

Andrej Sokalski var hendes arbejdsleder. Han havde som regel ikke noget arbejde at tilbyde hende, når hun efter at have henvendt sig på kontoret for at få arbejde var blevet henvist til ham. Når der ikke var arbejde til hende, ventede hun i håb om, at der alligevel viste sig noget. Hun har klaget på kontoret over såvel manglende arbejde som for lidt i løn.

Carsten Britze har supplerende forklaret blandt andet, at der i september 2006 og nogle måneder frem var mange ruter, der ikke blev gået – enten fordi budene ikke mødte op, eller fordi budene var for langsomme. Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak kan han huske, fordi de ofte opholdt sig i kantinen uden at arbejde. De, som mødte på

arbejde uden at få en rute, fik betaling for beredskab. Hvis man nægtede at udføre arbejde, fik man ikke nogen løn. Vidnet kan huske Ewelina Mormol som en af dem, der ofte ikke arbejdede, selv om hun var til stede. Vidnet havde ikke noget med den daglige drift i Komdis A/S at gøre.

Henrik Forchhammer har supplerende forklaret blandt andet, at kravene fra appellanterne i nærværende sag udelukkende er baseret på hele uger, hvor de har været ansat.

Michal Domegala har forklaret blandt andet, at han har været ansat i Komdis A/S fra medio september 2006 til ultimo januar 2007. I begyndelsen var han glad for jobbet, men det aftog kort tid efter, da det viste sig, at han ikke fik arbejde nok – ofte slet ikke noget arbejde. Det endte med, at han blev fyret. Der var ingen lister, som man blev anført på, når man mødte på arbejde. Han genkender Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak som personer, der stod i samme kø som han, i håbet om at få noget arbejde at udføre.

Andrej Sokalski har supplerende forklaret blandt andet, at han kan huske Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak. Han kan huske, at de sad og ventede på arbejde sammen med mange andre.

Ina Bossen Kaczorowski har supplerende forklaret blandt andet, at hun kan huske Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak, fordi de mødte op iført stilethæle. De havde en kort daglig arbejdstid, fordi de skulle køre til og fra arbejde i bus. Der blev foretaget registrering af de medarbejdere, som var mødt på arbejde. Hvis der ikke var arbejde til de fremmødte, fik de beredskabsløn. Der var slet ikke tid til at kontakte ansatte, som ikke var mødt på arbejde. Vidnet er sikker på, at Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko og Danuta Skrzypczak ikke var mødt på arbejde 6 dage om ugen under deres ansættelse.

Procedure

Parterne har gjort de samme anbringender gældende som for byretten og procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Appellanterne findes ikke i medfør af udlændingelovens dagældende § 9a om opholdstilladelser at kunne rette et ansættelsesretligt krav mod Komdis A/S i anledning af deres ansættelsesforhold hos virksomheden.

Selv om appellanternes ansættelsesbevis indeholder en angivelse af, at den ugentlige arbejdstid "er mellem 30 og 37 timer", findes landsrettens stillingtagen til appellanternes krav om betaling for mindst 30 timer ugentlig i det mindste at måtte forudsætte, at appellanterne i de relevante uger har stillet deres arbejdskraft til rådighed over for arbejdsgiveren i dette omfang.

Efter bevisførelsen for landsretten kan det ikke lægges til grund, at dette har været tilfældet, og det kan heller ikke fastslås, om de fire appellanter har stillet deres arbejdskraft til rådighed overfor Komdis A/S i videre omfang, end hvad de allerede har fået betaling for.

Landsretten kan på baggrund heraf ikke give appellanterne medhold i videre omfang end sket ved byrettens dom.

Da landsretten ikke tager stilling til forståelsen af overenskomsten, tages indstævntes afvisningspåstand ikke til følge, og da indstævnte subsidiært har påstået stadfæstelse, stadfæster landsretten byrettens dom.

For så vidt angår indstævntes selvstændige påstand vedrørende sagsomkostninger finder landsretten efter sagens beskaffenhed ikke grundlag for at forhøje det tilkendte beløb.

Under hensyn til ankesagens udfald, karakter og omfang skal Fagligt Fælles Forbund som mandatar for Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko, Danuta Skrzypczak og Ewelina Mormol i sagsomkostninger for landsretten betale Komdis A/S 25.000 kr., til dækning af salær til advokat.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Fagligt Fælles Forbund som mandatar for Lidia Winclaw, Joanna Jaroszenko, Danuta Skrzypczak og Ewelina Mormol betale 25.000 kr. til Komdis A/S.

Det idømte betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 14. april 2010

Louise Moes

kontorfuldmægtig